

Written by
Saturday, 16 August 2008 17:01 -

மதமும் கடவுள் சங்கதியும் மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சியைப் பெரிதும் தடுத்து நிறுத்தி விட்டன. குறிப்பாக, பணிகள் சங்கதியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பாரப்பான் நம்மை எப்பிக் கீழ்சாதி என்று கடி அடிமலை வலையை வாங்குகிறானோ, அதைப் போலத்தான் மக்களில் சரிபகுதி எண்ணிக்கையுள்ள பணிகளை நடத்தி வருகிறோம். பணிகள் என்றால் வறும் குட்டிப்போடும் கருவி என்றுதான் நடத்தி வருகிறோம். பணிகளும் கணவன் மாரகள் நகை, நட்பு வாங்கிக் கொடுத்துத் தால போதும் என்கிற அளவுக்குத் தங்களைக் குறுக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள்.

பிராமணன் - சித்திரன் என்ற அமைப்புக்கும் பதேத்திற்கும், புருஷன் - பணட்டாட்டி என்ற விகித்தக்கும் எந்தவித வறூபாடும் கிடயைதே! உலகத்திற்குப் பயன்படும்படியான பரீபாதி மனித சக்தியை, பணட்டிமலை மடிமம் நாம் விரயப்படுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

இதற்கு ஒரு பரிகாரம் என்ன என்றால் "கலியாணம்" என்பதையே சட்ட விரோதமாக ஆக்க வணட்டும். இந்தக் 'கலியாணம்' என்ற அமைப்பு முறை இருப்பதால் தான், கணவன் - மனைவி என்ற உறவும், பண அடிமலை தன்மையும உருவாகிறது. இந்தக் கலியாண முறை இருப்பதால் தான் குழந்தை குட்டிகள் - அவற்றுக்குச் சொத்துகள் சம்பாதிப்பு - அதுவும் எதைச் செய்வது சம்பாதிப்பு என்ற சமுதாய ஒழுக்கக் கட்டுகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. இந்தக் கலியாண முறையை இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்துவதே பாரப்பான் தான். சாஸ்திரங்களில் சித்திரனுக்கு கலியாண முறையை இல்லையே!

தொல் காப்பியத்தில் கடிப்பட்டும் இருக்கிறதே 'பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் அய்யர் யாத்நர கரணம் எனப்' என்று இருக்கிறதே. "மலேர இவர்க்கும் புணர்த்த கரணம் கீழாரக் காதிய கரணமும் உண்டே" என்றும் தொல் காப்பியத்தில் கடிப்பட்டும் உள்ளது. இவற்றில் இருந்ததெல்லாம், சித்திரர்க்குத் திராமணம் என்ற அமைப்பே இல்லாததே என்பதுதான் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

பிரும் பகுதி மக்களைச் சித்திரனாகக் உடலுழைப்புக்காரனாகக் எப்பிப் பாரப்பான் சாத்திரங்கள் செய்வதானோ அதைப் போலத்தான் பணிகளை அடிமலைக் கலியாணம்' என்ற முறையும் ஏற்படுத்துப்பட்டது.

இந்த நாட்டிலே ஒரு பண்ணானவன் பதிவிரதயாக இருக்க வணட்டும் என்றால், அவள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அடிமை உணர்வோடு இருக்கிறாளோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அவள் உயர்ந்த பதிவிரதயாகப் பாவிக் கப்படுகிறாள். இதையே தான், நமது இதிகாசங்களும் புராணங்களும் சாஸ்திரங்களும் வலியுறுத்துகின்றன.

வள்ளுவனிலிருந்து ஒவ்வொரு பெரிய மனிதனும் பண்ணை அடிமைப் பொருளாகத்தான் கருதியிருக்கிறானே தவிர, ஆண்களோடு சரிசமானமான உரிமையுடையவர்களாகக் கடிவிலையை. ஆணும் பண்ணும் சம உரிமை இல்லாத உலகில் சூதந் திரத்தைப் பற்றிப் பசே எவனுக்கு யோக்கியதை இருக்கிறது?

முஸ்லிமை எடுத்துக்கொண்டால், பணிகளை உலகத்தைக் கட்டப் பார்க்க விட்ட மாட்டனே என்கிறானே! மூத்த மட்டி அல்லவா சாலையில் நடமாட விடுகிறான். இதன் விடக் கொடும் உலகில் ஒன்று இருக்க முடியுமா?

Written by

Saturday, 16 August 2008 17:01 -

நம் நாட்டு யோக்கியதைதான் என்ன? ஏழு வயதிலேயே பண்களகைக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்துவிட்டு, அன்றகைக்கு இரவே சாந்தி முகபிரத்தம் வைத்து விடுவானே.

பண்களகைக் காவது உணர்ச்சி வர வணைடாமா? சிங்காரிப்பது - ஜோடித்துக் கொள்வது - சினிமாவைக்குப் போவது என்பதோடு இருந்தால் போதுமா? தாங்களும் சம உரிமை உடையவர்கள் என்ற உணர்ச்சி வர வணைடாமா?

"நான் 1932இல் ஜெர்மனி சனெற்றிருந்தனே. அப்போது ஒரு வீட்டில் தங்கியிருந்தனே. அந்த வீட்டுக்காரர்களையிசாரித்தனே. அவர்கள் தங்களையு, "Proposed Husband and Wife" என்கிறார்கள். அப்படி என்றால், என்ன அர்த்தம்? என்று கேட்டனே. "நாங்கள் உண்மையான கணவன் மனைவியாகத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு முன்பு ஒருவரை ஒருவர் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள நாங்கள் பயிற்சி பெறுகிறோம்." என்றார்கள். "எவ்வளவு காலமாக" என்று கேட்டனே. "எட்டு மாதமாக" என்கிறார்கள். எப்படி இருக்கிறது பாருங்கள்? அந்த நாடு முன்னறோமா? "பதிவிரதம்" பசேசி பண்களையு அடிமையாக்கும் இந்த நாடு முன்னறோமா?

□□□□□□□□ '28.6.1973 <http://www.keetru.com/rebel/periyar/1.php>